Oti□ao je u GHB medresu da preuzme dio kurbana kojeg je uplatio. Njegova je jedna tre?ina, ostalo ostaje u □koli, tokom godine u?enici, taleba, muderrisi (i ponekad musafiri) to meso jedu za ru?ak, bude to pe?enje od kurbanskog mesa, petkom poslije d□ume, ali i drugim danima jedu to meso u drugim varijacijama.
 Dok je i□ao prema □koli, sje?ao se svojih petaka u njoj, tih lijepih ru?aka i kurbanskog mesa. Sje?ao se, zapravo, svojih radosti. Ne□to od tog mesa Uprava □kole podijeli i nekim drugim socijalnim ustanovama. Helem, svrha bude zadovoljena.
 No, on je uzeo svoju tre?inu i zaputio se k autu koje mu je bilo parkirano na parkingu pored Bakijske d□amije. Pro□ao je Ba□?ar□ijom, kroz Sara?e, iza□ao na Sebilj, pre□ao tramvajsku prugu i namjeravao skrenuti lijevo, iznad, na parking pored d□amije. Ali, prije samog skretanja, na ?o□ku, pored taksista, na malom zidi?u sjedila je □ena, gotovo starica, izme?u □ezdesetak i sedamdesetak godina je imala, bila je to prosjakinja koja je gledala u njegovu veliku kesu koju je nosio, zatim mu se obratila:
 "Sine, je li to kurban?!"
 "Jeste", odgovorio je.
 "Mogu li dobiti jedan, imam ku?i □est gladnih usta?", pitala je ponovo.
 "Naravno", odgovorio je. Spustio je kesu na put, otvorio je i pogledao u kurbansko meso koje je nosio; bilo je sikirom isje?eno, ali samo kosti, jer sve je to bila jo□ uvijek ple?ka u jednom komadu. Rekao joj je da ne mo□e odvojiti ni jedan komad, jer meso nije izrezano, no, ona je iz d□epa izvadila ?akijicu i pru□ila mu je. Uzeo je ?akijicu i s mukom odrezao poprili?no veliki kurban i dao joj, a ona mu se po?ela zahvaljivati i blagosiljati ga: "Da ti Allah podari svako dobro, svaku sre?u, mnogo djece, zdravlja itd." Kabulosum, halalosum.
 Nije kako treba ni izgovorio halalosum, kad se pored njega pojavi druga starica, isto tako prosjakinja, te ga upita:
 "Je li to kurban, mogu li i ja dobiti jedan?"
 "Naravno da mo□e□", on odgovori, ponovo se lati one ?akijice t? po?e rezati i njoj poprili?an kurban. U tom se pojavi tre?a starica, ona nije li?ila i nije bila prosjakinja, po izgledu bila je to siroma□na bosanska nena, stade pored njega gledaju?i ga dok je rezao kurban drugoj starici, upita je li se to dijele kurbani, ona dolazi iz Vogo□?e, t? mo□e li i ona dobiti jedan kurban?! "Naravno, neno, da mo□e□", odgovorio je.
 I nastavio je rezati kurbane na sred ?ar□ije, u skupom bajramskom odijelu, znoje?i se i kisnuv□i na ki□i koja je po?ela padati. Ljudi su prolazili pored njega, poznali su ga, bajram su mu mubarekleisavali/?estitali, on je odgovarao, nimalo se ne ustru?avaju?i □to re□e kurbane na sred ?ar□ije i daje ih bosanskoj sirotinji. Zapravo, bio je ponosan, preponosan □to kisne i □to se znoji u skupom bajramskom odijelu na Allahovom putu.
 Kad je sve izrezao i dao im po jo□ jedan kurban, uvidio je da mu je ostao jo□ jedan dobar veliki kurban, rebarca su to bila koja je od svega najvi□e volio, to ?e ostaviti sebi, pomislio je, da i on jede kurbanskog mesa ku?i za ru?ak! Spakovao je kesu, izvadio maramice iz d□epa, obrisao ruke i oti□ao do auta. Platio je parking, stavio svoj kurban u gepek, pored kurbana kojeg je dobio od roditelja, sjeo u auto i krenuo. Nai□ao je ponovo pored one starice, bila je neka gu□va u saobra?aju, morao je opet stati pored nje, i u trenutku mu je sinuo hadis kroz glavu: "?ovjeku pripada samo ono □to da i udijeli!" Nije dvaput razmi□ljao: "Dat ?u joj i resto kurbana □to je ostalo!" Podigao je ru?nu, upalio sva ?etiri, iz gepeka izvadio ostatak kurbanskog mesa i sve joj to dao u ime Allaha. Starica ga je opet po?ela

blagosiljati i zahvaljivati mu.
 Vratio se u auto i krenuo ku?i. Utom mu je zazvonio mobitel, bila je to njegova supruga, pitala je da li je podigao kurbansko meso i je li na putu ku?i, jer ona je pripremila pretis lonac da kuha to kurbansko meso za ru?ak. Rekao je da je podigao meso i da je na putu ku?i, eto ga za pet minuta.
 U□ao je u stan, prvo je u kupatilu oprao ruke pa onda u□ao u dnevni boravak. Dao je supruzi kurban od roditelja, da ga skuha za ru?ak, no, ona ga je pitala:
 "Gdje je ostatak?!"
 "Stavio sam ga u □krinju!", odgovorio je.
 "Je li na dubokom zamrzavanju?", ponovo ?e supruga.
 "Ja□ta je, dublje ne mo□e biti!", on ?e.
 "Lijepo, to nek stoji za kasnije, trebat ?e kasnije", supruga ?e.
 "Da, to ostaje za kasnije, ali malo vi□e kasnije, kad doista bude trebalo", opet ?e on.
 Na tren ga je pogledala, slutiv□i kao da ima ne□to u tim rije?ima □to nije podrazumijevala, no, ipak se vratila svom pretis loncu, bez uobi?ajenih suvi□nih pitanja.
 A on je poja?ao bajramsku ilahiju na tv-u, otvorio balkon, iza□ao na njega i ispunjen do zadnjeg damara gledao u grad koji se prostro ispred njega. Naravno, zahvalan Bogu do posljednjeg nefesa.

 Muhamed Veli? rijaset.ba
